

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:

Beliczey-utca 11 szám, hova a lap szellemi részét
illető közlések küldendők.

BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 kor. — Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor. — Egyes szám . 16 fill.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház,) hová az elő-
fizetési pénzek intézendők.

Hirdetéseket jutányos áron elfogad.

Kiadó s lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF

A törvényhozás és a munkások.

A törvényhozás bizottságainak száma egy-
gyel szaporodott, s okunk van azt a bizottságot
nagyobb örömmel üdvözölni, mint a számos új
intézményt, melyek nagy összegeket nyelnek el.
Az új bizottság a munkásügyek számára alakult
s a nagy szociális feladatok rendezésére van
hivatva. Ha a bizottság helyesen fogja fel a
feladatát, ha modern humánus álláspontra he-
lyezkedik és szorgalmasan fog dolgozni, munká-
jának áldásos hatása érezhető lesz az ország
legtovább eső részeiben is, mindenütt, ahol
munkások vannak. Kár, hogy hamarabb nem
gondoltak erre. Hasztalan csinálnak nálunk a
munkáskérdések tekintetében struczpolitikát,
hasztalan kicsinyeljük a magyarországi szociális-
táknak valóban kicsiny seregét, a munkások
nálunk is dörgetik az alkotmány sánczeit és
csak évek kérdése, hogy mikor fognak diadal-
masan bevonulni a sáncok közé, hogy mikor
fognak ők is kivenni részüket az ország sorsá-
nak intézésében. Mértékadó helyen már nem
zárkozhatnak el azon tény elől, hogy a válaszá-
tási cenzust le kell szállítani. Ez két-három
éven belül meg is fog történni, amikor is a czen-
zust hat, legfeljebb nyolcz koronában fogják
megállapítani.

Persze, az nem elég az üdvösségre, ha a
munkások politikai jogait kiterjesztjük, jobb
megélhetésükért kell sokat tenni. Hisz a szociá-
listák is csak azért harcolnak a cenzussal

nem nép politikai jogaiért, hogy a tömeg részére
anyagilag előnyöket szerezhessenek. Nem is annyira
politikai és társadalmi harc ez, hanem harc
a kenyérért.

Az új törvényhozás új bizottságának fel-
adata, hogy azt a harcot megszüntesse, hogy
békét kössön a zúgolódó tömeggel s lehetőleg
ennek javát mozdítsa elő. Ez a tömeg vérünk-
ből való vér, testünkéből való test, amely hibái
és nyomorúságai daczára, úgy szereti ezt a
házát és úgy áldoz érte, mint az ur.

El kell ismernünk a földművelésügyi minisz-
ternek azt az érdemét, hogy ebben az irányban
nagy szabású, maradandó műveket alkotott. A
gazdasági munkás-pénztár például áldásos, nagy-
hatású reform s kötelessége a birtokos osztálynak,
hogy azt folyton tőle telhetőleg támogassa.
Ha az új bizottság a munkás-pénztár által meg-
jelölt irányban folytatja működését, ennek sikere
nem fog elmaradni.

Tartsa szem előtt a társadalom, hogy mi-
dön szociális kérdéseket akar békésen megol-
dani, áldozatokat kell hoznia; éppen úgy mint
48-ban a földesuraknak, midőn jobbágyukat fel-
szabadították. De ezek az áldozatok meg fogják
hozni gazdag gyümölcseiket az egész társada-
lomnak. Tartsuk szem előtt, hogy szép szóval,
hazafias frázisokkal, szigorú törvényekkel és a
magas menyekre való hivatkozással nem lehet
hatni az öntudatos, művelődött, elnyomottsá-
gában daczára lett munkásra, hanem csakis az
ő előnyére való szociális reformokkal. Készít-

sük elő az időt, amikor a munkások is be fog-
ják küldeni megbizottait a diszes országházba,
amint már azt Európa legtöbb kulturállamában
meg is teszik.

Vidéki hatóságaink nem cselekszenek oko-
san, midőn a most még spontán módon jelent-
kező munkásmozgalmakat erőszakosan elfojtják,
a munkás gyűléseket minduntalan betiltják.
Nemrégiben külön rendeletben maga a minisz-
terelnök intette a hatóságokat, hogy járjanak
el szabadelvűen és a törvény értelmében egye-
nesen a munkás gyűlésekkel szemben és lehető-
leg engedélyezzék azokat, akár szociálisták
hívják össze a gyűléseket, akár nem. E rende-
letet nem respektálja legtöbb polgárember és
szolgabíró. Hát ezzel nem tesznek szolgálatot,
struczpolitika soha nem volt okos politika. Men-
nél szigorubb a tilalom, annál inkább szítja a
szenvédeleket, különösen akkor, mikor a tila-
lom álláspontja nem a törvényes álláspont.

Amikor a törvényhozás a munkások szá-
mára külön bizottságot alakít, a vidéki hatósá-
gok egész bátran engedélyezhetik a munkás gyű-
léseket.

HIREK.

— **Községjegyzői nyugdíj-választmány
ülése.** A vármegyei községjegyzői nyugdíj-intézet igaz-
gató-választmánya az alispán elnökletével a múlt héten
20-án tartotta ülését, amelyen nyugdíjazta Suhajda
Antal kondoroszi közséji elsőjegyzőt, s megállapította
özv. Hoffmann Alajosné özvegyi segélydíját.

SZARVAS ÉS VIDÉKE TÁRCZAJA.

Hazafi Verai János.

A provençal troubadourok, német Minnesingerek
és magyar lantosokról olvasva, élelem tolokodik annak
a mokányestű vándorpoétának az alakja, kit az egész
ország ismer „megrovási kalandjairól.” Valamikor, mint
szolgaleány beírta a Wewera János igénytelen nevé-
vel; szatmárnemzei gazdájának egyetlen „dicsérő”
szava, melyet pár otromba rigmusára piszolt, elég
volt ahhoz, hogy felcappjon a műza adeptusának. Miért
tette? A dicsőség vágya ragadta? vagy pusztán hóbort-
vágta oldalba sarkantyújával? Lehet, hogy hallott
egyetmást elődeiről; mert vannak elődei. Talán ismerte
is Molnár Istvánt, a bihari népköltőt, kinek egy-két
versét a Szigligeti-Társaság jelenlegi elnöke lapjában
közvetette annak idején. Nos, Molnárban volt tehetség,
ha nem is a klasszikusok talentuma. Vagy talán tudott
Vojtina Mátyásról, Bernát Gazsi inasáról, ki ezen a
réven írónak tekintette magát s kit Arany Ars poetiká-
jában a fűzfapoéták képviselőjévé tett. A XVIII. század
Cserei-berei Farkas Andrása ugyanebből a fajtából
való. A deákos világból fenmaradt egy rögtönzése.
„Kendé a sült malacz, ha tud rá leoninusi heve-
nyén csinálni!” — recscentett rá a jó báró Orczy
Lőrincz. Mire az kivágta: „Ecce caput porci, vivat
Laurertius Orczy!” (Ime a malacz feje, éljen O. L.)
Wewera mindezekről aligha tudhatott. Hóbort-

vitte a Helikonra vezető utra, melyen nemesak virág,
körö is tenyész. Egyéniségét mi sem festi tisztábban,
mint az a sok badarság, melyen elődei is hahotázna-
nak. A „pályaválasztás” indítékát írka-fírkaiból köny-
nyebben kihűvelyezzük, mint a szerzőjükből, ki félté-
kenyen takargatja multja pókhálós szögleteit, melyekbe
irtózatot tekintget ma. A mult hazugság; ő a nők
tisztelője, a pimaszok megrovója, a hazafiság bajnoka;
holnap talán afganisztáni emir, főmuffi vagy dalaj-láma.

A XVI. század fogyatékos technikával írott, köl-
tőtlen históriás énekeit olvasgatva, Hazafi Verai
lantját véltük hallani. Tinodit hajlandók vagyunk poé-
tánkkal azonos egy kalap alá csopni. Jó Tinodi nem sér-
tem emlékedet. Tudom, ha feltámadnál, megvető szem-
mel mérnéd végig ezt a kis kerek kalapos, árvalány-
hajás legényt, kiből csak egyet becsülnél: azt, hogy
jó magyar lelke van. Más, egészen más Tinodi. Oly
korban élt, melyről a legsötétebb képet festette a tör-
téncelem. A magyar nemzet tengernyi szenvedései közt
ez a korszak volt a legvégzetesebb. Két koronázott
király áll egymással szemben; nyakunkon a török ül;
gyilkos pártviszályok dúlják az országot. Tinodi nem
egyébért írja verseit, „hanem hogy az hadakozó, baj-
vivó, virak-, városok, rontó és várba szorult magyar
vitézöknek lenne tanuság, üdvösséges, tisztos és meg-
maradásukra.” Nála határozott cél dolgozik, mely
szent; Verainál a hóbort ül orgiákat. Ő is ír hazafias
hangon, — újsághulladékokból. Tinodi „szegén eszével”
végemlékezéssel hagyja krónikáját, melyet „igazmondó
jambor vitéz” adataiból épít fel. Verai ötletszerűen
faragja rigmusait — István-ut 15. szám alatt, mindig

örömeiben vagy haragjában, a hóbortosak módján. Nála
semmi „tanuság”, semmi költőiség; mert a szeszélyes
megrovások vagy dicséretes korántsem poézis. Tinodi
literatus ember volt; deák, ki latinul beszélt és irt;
kottára is szedte verseit; szavalt, énekelte; pártfogó-
kul olyan térfakat nyert meg, mint Török Bálint,
Nádasdy és mások. A mi igazán meglepő, Verainál
semmi népies szólás, fordulat, nyelv nincsen. Tinodi a
sokféle részegesekről írott versében a népies humort
népies hangon szólaltatja meg. Technikája gyarló
ugyan: rossz rimek mellett van érzéke a ritmus iránt.
Verainak halavány sejtelve sincs róla; valóban, az
egyszerű nótás paraszt ember, ki soha verstant nem
látott, leczkét adhatna neki.

De ír, ír állhatatosan. A hírnév igényével-e, vagy
hogy megélhesse? Ha amazt keresi, nem marad más
utána nevetésnél vagy sajnálkozásnál; ha csak élni
akar: hallgatnunk kell. Volt idő, mikor a műza nagyon
gyöngén jövedelmezett: fölécsapott házmasternek; ki-
marta a vicze. Az ügy törvény elé került. Akkor
mondta el poétánk a legmérgesebb megrovási kalandját,
még pedig — prózában. Azóta csak ír. Ezer színben
ragyogó „emléklapjait” szanaszét kapkodja boldog-
boldogtalan, hogy nevésszen azon, mi Verainak komoly-
ság vagy harag. A sokszor bőkezűen honorált versek
a jótékony oltárára is juttatnak a fölöslegről. Verai-
nak több érzéke van a Mensa, Mentőegyesület és más
intézmények segélyezésére, mint a versírás iránt. Ez és
kitörő hazafisága felelteti velünk hóbortját. S talán ez
az elismerésünk, ment meg egy újabb „kalandtól”, melyet
a sorok irójának fogna „ajánlani”.
Nobilis.

— **Hivatal vizsgálat.** A vármegye alispánja a múlt héten Gyoma, Kondoros és Endrőd községek ügykezelését, a héten Békés községét és a békési járási főszolgabírói hivatalt vizsgálta meg.

— **Halálozás.** Mélyen megilletődve vesszük a gyászos hírt, hogy a gyulai ügyvédi kar egyik rokonszenves, népszerű s nagy tehetségű fiatal tagja Dr. Frankó László köz és váltó ügyvéd, Békésvármegye törvényhatósági bizottságának tagja f. hó 19-én életének 36-ik, boldog házasságának 3-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése f. hó 21-én ment óriási részvét mellett végbe. Családja a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Dr. Frankó Lászlóné született endrődi és széplaki Endrődy Ilona, a saját valamint az elhunyt szülei Frankó Dóme és neje született Czégényi Mária, gyermekek: Mária és férje Domokos László gyermekeikkel; István és Flóra; továbbá az elhunyt anyósa özv. Endrődy Gézáné született feldgegi Fellner Etelka, gyermekei: Sarolta és férje Somogyi Ákos; Remeske, Géza, László és Lila, ugyszintén kiterjedt rokonság és jó barátok nevében is fájdalomtól mélyen megtört szívvel tudatja a legjobb férj, szerető fiu, jó testvér, rokon és barátának Dr. Frankó László köz- és váltó-ügyvéd. Békésvármegye bizottsági tagjának folyó év és hó 19-én délelőtt 11 és fél óraker, életének 36-ik, boldog házasságának 3-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A megboldogult kedves halott hült tetemei folyó hó 21-én délután 3 óraker fognak a gör. kel. egyház szertartása szerint, a helybeli ev. ref. temetőben lévő családi sírboltban örök nyugalomra tétetni. Gyula, 1902. október hó 19-én. Áldás és béke hamvaira!

— **Kirohanás.** A „Szarvasi Hírlap“ mult heti számában eddigi methodusához híven folytatja a szitkozódást s az alaptalan megrágalmazásokat. Nem riadt vissza attól sem, hogy a szarvasi főgymnasium 100 éves jubileumának összhangban, gyönyörű békében lefolyt ünnepélybe ne vegyítsen egy díszonás s ha nem a „Szarvasi Hírlap“ mondta volna, egy felekezeti harczra könnyen okot adó hangot. Olvashatjuk mindjárt a lap első czikkében, a főgymnasium ünnepélyéről szóló referáciában: „A történeti hűség kedvéért azt is fel kell jegyeznünk, hogy helybeli izraelita polgártársaink legnagyobb része az ünnepélytől távol maradt.“ Nos a történeti hűség kedvéért megjegyezzük, hogy Blau, Schvarcz stb. urak, mondjuk, hogy egyik ócska vas, a másik csont és rongy szedéssel foglalkozik, tényleg nem voltak kegyesek jelenlétükkel a főgymnasium emléktünnepén a „Szarvasi Hírlap“ t. cikkírójának kedveskedni éppen úgy, mint az a keresztyén szántó-velő ember sem, kinek, azt hisszük a „Szarvasi Hírlap“ szerint is főbb gondját képezi az őszi vetés, a szántás vagy a buza ára, mint bármilyen jubileum. De azt már nem engedhetjük szó nélkül — még a „Szarvasi Hírlap“-nak sem, — hogy alaptalanul megrágalmazzon egy hítlekezetet, hogy hazug híreket költson a szarvasi zsidókról, kik a főgymnasium iránt mindig adóztak annyi kegyelettel s hálával, hogy ezt az intézet nagy ünnepélyén megjelenésükkel is kifejezésre juttassák. Hogy többet ne említsünk, ott voltak a neolog és orthodox hítközség elnökei, ott voltak nagy számmal a főgymnasium izr. válásu egykori növendékei, azon szarvasi zsidók, kiknek fiai a főgymnasium tanulói vagy azok voltak. Persze nincs mindenkinek aczára írva, hogy ő zsidó-e vagy sem. (A Szarvasi Hírlap szerint bizonyára rá van írva!) Vagy talán a banketten való távolmaradásra czéloz a „Szarvasi Hírlap“? Ha talán nem volna tudomása róla, hát ide íratjuk, hogy vallásos zsidó csak a ritusa szerint készített ételt eszik s ehezve nem akarván, nem jelentek meg ott mindannyian. Egyébként a „Szarvasi Hírlap“-nak ezt a kirohanását nem tudjuk másnak tulajdonítani, minthogy attól tart, hogy az általa ártatlanul oly sokszor meghurczolt rendőrség témája már épp ugy untatja azt a kevés olvasót, mihez hangos aligazságszolgáltatásnál akarnak többet szerezni, mint a községi előjárásának ok nélkül való gyakori megtámadása. A meggondolatlan kötekedés vágya, nem pedig komoly igazmondás sarkalta a „Szarvasi Hírlap“ cikkíróját erre a kirohanásra, mit hazug rágalomnál másnak minősíteni sem lehet.

— **Házasság.** Ujvári Hideg Sándor honvédfőhadnagy tegnap vezette oltárhoz a gyulai ev. református templomban Hegyi Mariska kisasszonyt.

— **Névváltoztatás.** R. cis z Izidor és kiskoru gyermekei Andor, Gábor, Erzsébet csabai lakosok vezetéknévüket belügyminiszteri engedéllyel „Rajz“-ra változtatták át.

— **Békésvármegye távbeszélő hálózata.** A nagyváradi posta és táviráda igazgatósága e héten becsajtotta közre Békésvármegye törvényhatósági távbeszélő hivatalainak és előfizetőinek októberi névsorát.

Ebből kitűnik, hogy a szarvasi járásban 46 helyre van a telephon bevezetve és pedig Szarvason 32, Szentendrason 6, Ócsodón 3 és Kondoroson 5 előfizető van.

— **Hangverseny.** Nánássy Géza, a budapesti Vígyszínház volt tagja, az ország hírneves népdalénekes országos hangverseny körútján Szarvason, 1902. október hó 26-án, vasárnap délután a főiskola dísztermében hangversenyt tart, a következő műsorról: 1. „Némuljon el a hegedű...“ Dal, Dankó Pistától. 2. „A ledőltszobor.“ Költemény, Petőfi Sándortól. 3. „Fecske madár...“ Dal, Pete Lajostól. 4. „A krakéler.“ Monolog, Ábrányi Ernőtől. 4. „Őszi rózsá, fehér őszi rózsá“ Dal, Frater Lorándtól. 6. „Sir a nóta, magyar nóta...“ Szabolcska Mihálytól, zenéjét szerelte Kun László. 7. „Magyar dalok“: Iszogatok, dalogatok... Hej more, more, ide vele... 8. „Ivás közben.“ Költemény, Petőfi Sándortól. 9. „Kurucz dalok“: Te vagy a legény Tyukody pajtás... Hej Rákóczy, Bercsényi... Csinom Palkó Csinom Jankó... 10. „Padó Pál úr.“ Költemény, Petőfi Sándortól. 11. „Magyar dalok“: Itt születtem én ezen a tájon, Cserebogár, sárga cserebogár... 12. „Kossuth.“ Óda. Papp Zoltántól. Belépti díj: 1 korona, diákjegy 20 fill. Kezdeté pont fél 4 óraker délután.

— **Ingyenes gazdasági tanfolyam.** A békéscsabai m. kir. földmives iskolában a felüött gazdák részére november 20-ától január 16-áig 8 hetes tanfolyam tartatik. A tanfolyamon oktatást nyernek a gazdák a legfontosabb gazdasági tudnivalókról, s megtanítatnak a seprő, kosár és hazsura kiszítésére is. A tanfolyamra felvétetik minden 18 évesnél idősebb gazda ki keresztlevelét és községi erkölcsi bizonyítványát a földmives iskola igazgatójánál Békéscsabára postán beküldi. Jelentkezni mielőbb kell. A tanfolyamra felvett gazdák lakást, fűtést, világítást, mosást, orvosi gyógykezelést, gyógyszereket, élelmezést és oktatást az iskolától ingyen kapnak. Ezenkívül minden házi ipari tárgyat, melyet önállóan készítettek, mint sajátjukat el is vihetik.

— **Turi vásár.** A mezőturi országos őszi vásár, melyet Szarvasról is sokan fel szoktak keresni, november hó 1-én és 2-án lesz megtartva.

— **Lábát törte.** Uhrin János kőmives a bsztandrási takarékpénztár telkén emelt ház építésénél egy állványról lezuhant s lábát törte.

— **Betörés.** Fülöpp Henrik szarvasi kereskedőnél ismeretlen tettesek betörték s onnan több értékes dolgot elemezték.

— **Békésmegyei asztalos találmánya.** Rácz Sándor öcsödi születésű s illetőségű műasztalos, a puhafának virágokkal megmunkálására vonatkozó találmányát sikerült mintakapcsán gyulai asztalos iparos polgártársainak bemutatni, akik arról nagy méltánnyal szóltak. Rácz Sándor életrevaló találmánya tényleg meg is érdemli a figyelmet, méltánnyalást és a mi fő dolog: az elterjedést.

— **Kátrányt ivott.** Tóth Imre orosházi festőtanonca munkaközben megszomjazván, tévedésből a kátránnyal felt kantárból ivott. Eleintén nem érezte a szokatlan ital hatását, csak később midőn az eszközket hazafelé tolt, lett rosszul, ugyannyira, hogy az utcán összeesett. A gyorsan alkalmazott orvosi segélynek köszönhető, hogy komolyabb baja nem történt.

170. Oroszországnak a világtörténelembe való beleszólását kezdi rajzolni a Nagy Képes Világtörténet 170. füzeté. Ez a hatalmas nép, mely nagyságára fél Európával vetekedő gazdag mezőit és jégborította rónáit lakja, a természetes, szinte állati erőnek felülmulhatatlan képe. Nemzeti karakterében megvan éghajlatának zordon egyhangúsága, egének borultsága. Annyi erő és nyugalom van benne, mint a Volgában, az ő nemzeti folyókban, mely széles medrében lassan hőmpolygati iszapos, szőke habjait.

Ez a hatalmas nemzet méltó uralkodót nyert végre Katalin csárnóban, kit Nagy Fridrik nem hiába hasonlított Xenó görög császárnéhoz és Medici Máriaához; trónját férjének és rokonának holttestén építette fel. Egészen magaslatán állott kora műveltségének és nagy súlyt helyeztet arra, hogy folytonos összeköttetésben legyen a francia irodalom legfőbb képviselőivel, különösen Voltaireel és Diderotval. El volt határozva európaiá tenni Oroszországot nemcsak hatalmi tekintetben, hanem műveltségre nézve is és legalább személyes eljárását tekintve, humanusabb volt, mint bármely előbbi fejedelem. II. Fridrik és József mellett ő legkitünőbb képviselője a felvilágosodott abszolutizmusnak Katalin csárnóról szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 170. füzeté.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbör-

kötésben 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérvél. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

CSARNOK.

Első csók.

Együtt ültünk az édes esthomályban
Vállamra tetted kis fehér kezéd,
Elmondom a szívenben mennyi vágy van,
Hogy minden dobbanása a tied.
S ahogy beszéltem, lángra gyúlt az arcod
„Hiszsz, hiszszek“ suttogtad lázasan
Forró ajkaddal, forró ajakan.

Az első csók! — Aztán rám tekintettel,
Mint a testté vált szüzi szerelem.
És szinte fáj, hogy ezt az égi perczet
Örökkévalóvá nem tehettem.
E percz emlékitől elolvad lelkem,
Szívem kinyílik mint nyíló virág,
Melyet a szellő csókol önfeledten
S az önfeledten szórja himporát. . .

Kövéer Sándor.

A rongy.

I.

Hajnalfelé egy könyörgés volt már valamennyi cigánynak a szeme, hogy az uristen áldja meg az urakat, ne huzassák tovább is a „kerék ez a zsemle“-t. Ezt huzatta tudniillik éjféléltől tizenegy órától kezdve az az öt kivaszt arczu megyei ur, akik a kávéház asztalán kombinált hadgyakorlatokat rendeztek a pezsgős palackokból.

Színben a hangulatot nagyon bajos kifejezni, mert egy zagyalék volt már ott a levegő, a zene, a beszéd, minden. Mert a levegőt majd, hogy harapivalóvá tette a füst, a zene kalamajkját járó hangzavarrá lett, a társalgás meg vitustánczot járt.

Veéry Pál ur volt a duhajkodás hőse, az ő tiszteletére rendezték ezt a hétszer görbe estét: most neveztek őt vármegyei másodal jegyzőnek, — és mert tombolt benne a szerénység, ő volt az ünnepség vezetője. Kivüle még négyen versenyeztek a pálmáért, ki issza a többit az asztal alá, ellenben eddig még egyiknek sem sikerült elnyernie a babért, mert valamennyi palack az asztalon volt és ők sem szórakoztak még az asztal alatt.

A cigányok kegyelemkérő tekintetének ugy lát-szik mégis megvolt a hatása, közel voltak ahhoz, hogy más helyütt folytatják a pezsgős üvegek manővrozását. Egyszerre a diadal vonása pattant ki Veéry arczára, amint a kávéház tulsó sarkába pillantott:

— No né! A doktorka! Tessék, a szolid és ére-nyes életet élő bácsi, aki hajnali tudomisen hány óraker egy pohár viz mellett gubbaszt.

A többiekből dült a kacagás. Veéry pedig mindenképp szellemes akart lenni:

— Vagy talán ezt is Eszkulap parancsolta meg a követőinek? Ugyan mindenféle Szent Geléruusz áldja meg: jöjjön már ide közibénk!

Berla doktor, egy vibráló nézetű fiatal ember, aki eddig újságok mögé temetkezve ült a kávéház másik végén, ugy gondolkozhatott, hogy a filozofoknak nem minden esetben, de a becsipett embernek mindig igazat kell adni. Fölkelt hát és odament a kompániához.

— Miképp került maga ide, doktorka? — kérdezte még mindig csodálkozó tekintettel Veéry.

Amaz minden hangsúlyozás nélkül, egyszerűen beszélt:

— Fáj a fejem. Nem tudtam elaludni. Lejöttem egykicsit újságot olvasni.

Az öt bácsi egy hahótába tört ki:

— No szép kis szórakozás hajnali három óraker. Veéry új szivarra gyújtott:

— Ha szépen megkérem, doktorka, iszik velünk egy pohárral, ugy-e?

A másik mosolygott:

Ez ugyan nem mondható valami józan diétának, hogy éhgyomorra pezsgőt igyék valaki, különösen, ha a valaki: orvos, no de nem haj. Eljen! — szólt poharat fogva.

— Kicsoda? — kérdezte Veéry.

— Miattam akár az egyptomi khedive, nevetett Berla doktor,

Veéry kuszált nézete egyenesebb lett:
— Jól van. Éljen ez a khedive ur, vagy kicsoda,
— de csak második sorban. Ki a vivát először?

A doktor arca deris maradt:
— Fölétlenül az, akit ön akar.
— No, megmutatom, hogy én szeretem a doktorokat, iszunk hát az ön főnöke, a kórházi főorvos feleségének az egészségére.

És kocczintottak, de mintha valami kellemetlen homály borult volna a doktornak a tekintetére.

Egyik ficsur — valami tízenyolcz éves lehetett és örült, hogy ő Mummot iszik egészen komolyan — a földkerekség legártatlanabb képével fordult Veéry felé:
— Te Pali, bizonyísten irigyellek.

Talán a távol morajló vész érezte meg a doktor lelke, mert váratlanul ő vágott közbe:

— Ugyan miért irigyeli Veéry urat?
A zöld kis ficsur felöltötte a jelentőséggel teli arcaát.

— No, hallja, hát csak nem utolsó dolog főorvosné kegyeivel dicsekedni. . .

A doktor szeméből menten szikra pattant ki.
A teljesen elázni készülő kamaszfiu pedig sóhajto irigykedéssel rebegte:

— Volnék fiz esztendővel öregebb! . . .

Veéry eddig boldog meglepődöttséggel hallgatta a párdbeszédet. Nem tartotta szükségesnek, hogy közbeszóljon. Most egyszerre felütötte a fejét:

— Te gyerek, mi volna akkor, ha öregebb lennél?

A kis mummozó csettintett egyet a nyelvvel:

— Hát elcsokloznám a kezéd alól az aszszonykát.

— El-e?

— De el ám!

— Veéry ajkára szuverén mosoly suhant:

— Szüless meg akkor még egyszer kicsikém!

Szeretném azt az eleven embert látni, aki azt az asszonyt az én kezemről elüti! . . .

Berla doktor hidegen, külső izgalom nélkül felkelt.

— Hová megy? — kérdezték csodálkozva.

A doktor hangja maró volt:

— Akár inkább butikba, ahol nincs ugyan megyei második aljegyző, de szákhordó sem, aki hazudik: asszonyról hazudik.

II.

A két rendéngotos ur komolykodott mint akiken a világbéke nyugszik.

A doktor szava egy jég volt, de nem igen lehetett volna rajta léket törni: szilárd volt és tömör.

— Uraim, természetes, hogy a segédeim rendelkezésükre fognak állni. Engedelmeikkel azonban egy pillanatra eltérek a formáktól és tudtukra adnék valamit.

A két redéngót vértelen maradt.

— Azt, — folytatta Berla doktor — hogy ez a megverekedés nem lesz megoldás. Asszonyról, uri asszonyról hazudott egy ur: rongy lett belőle. Ez a megverekedés újból lovaggá üti őt, a rongyot pedig félre szokás dobni.

A két redéngót meghajtotta magát:

— Ez a rongy a mi segítségünkkel nem lesz lovag. Mi csak sértésről tudunk, részletről nem. A rongyot félre szokás dobni. . .

Fáy Nándor.

Időjárás jelentés 1902. okt. 24 ig.

Nap	Csapadék 24 ó, ainttt m. m.	Hőmérséklet C. fokban				Jegyzet. Az eső kez- dete és vége.
		7 ó. reg.	2 ó. d. u.	9 ó. este	kö- zép	
18	2.8 eső	11.5	10.0	7.8	9.8	éjjel eső
19		7.0	14.0	7.9	9.6	
20		5.0	14.6	9.6	9.7	
21	0.6 eső	6.4	16.0	12.2	11.5	éjjel eső
22	1.5 eső	11.2	17.0	10.5	12.9	éjjel eső
23		7.4	12.0	7.6	9.0	
24		4.1	12.2	3.0	6.4	

Szarvas, 1902. okt. 25.

Plenczner Lajos

Felölös a szerkesztésért: Sámuel A. kiadó.

873 és 939
végrh. szám. 1902.

Árverési hirdetés.

Az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszem, hogy a szarvasi kir. járásbírósnak 1902. évi V. 379/1. számú végzése folytán Dr. Popper Mór és Klein Elek ügyvéd által képviselt Stern József és testvére és Pöhm Simon és Társa javára Grabenhofer János ellen 16 K 80 fillér és 139 K 23 fillér s jár. erejéig 1902. évi augusztus hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 660 K-ra becsült következő ingóságok, u. m. konkolyozók, szélrosta, morzsoló és kályhából álló ingóságok az 1881. évi 60. t.-cz. 67. §-ának figyelemmel tartása mellett nyilvános árverésen eladának.

Emez árverésnek a szarvasi kir. járásbírósnak 1902-ik évi V. 379/4. sz. végzése folytán 139 K 23 f. tőkekövetelés, ennek 1902 évi július hó 11 napjától járó 5 % kamatai, díj és eddig összesen 93 K 30 f-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Szarvason, 145. sz. a. leendő megtartására 1902. évi október hó 30-ik napjának délutáni 3 óráját határidőül kitűzöm és ahoz a venni szándékozótak oly megjegyzéssel hívom meg, hogy az érintett ingóságokat az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is eladom.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szarvason. 1902. évi október hó 14-ikén.

Magyar Mihály,
kir. bírósági végrehajtó.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint a Beliczey-uton, Jesszenszky János ur üzlete mellett

czukrászdát

nyitottam, mely a közönség legkényesebb igényeit is kielégíteni képes.

Midőn ezt Szarvas város és vidéke t. közönségének tudomására hozni van szerencsém egyben jelenteni, hogy czukrász üzletemben mindenféle *torták, sütemények* stb. szakmámba tartozó dolgok a legszebben s legjobban, nagyon olcsón állíttatnak elő s hogy a megrendeléseket gyorsan s pontosan eszközöndem.

Elvem a legnagyobb tisztaság s a közönség kívánalmainak legjobb kielégítése.

Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlva maradtam

Szarvas, 1902. október hó

kitünő tisztelettel

Szécsy Balázs,

czukrász.

FRANKLIN-féle Magyar Remek-

II. sorozata írók

épp most jelent meg és a következő köteteket tartalmazza:

Arany János munkái II.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes.

Kossuth Lajos munkái.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kossuth Ferencz.

Reviczky Gyula összes költeményei.
Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Körödi Pál.

Szigligety Ede színművei I. kötet.

Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József.

Vörösmarty Mihály munkái II. kötet.

Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulai Pál.

Még a télen megjelent I. sorozat pedig az alábbi öt kötetet adja:

Arany János munkái I.
sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.

Vörösmarty munkái I.
sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

Tompa M. munkái I.
sajtó alá rendezte Lévay József.

Garai János munkái.
sajtó alá rendezte Ferenczi Zolt.

Csiky G. színművei.
sajtó alá rendezte Vadnay Károly

E gyűjteményt kiegészíti

Shakspeare összes színművei

6 kötetben
kiadja a Kisfaludy-Társaság, melyet kötve 30 korona helyett 20 korona kedvezményes áron kapnak

a Franklin-féle Magyar Remekírók

megrendel.

Havi részletfizetésre

beszerezhetők.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés, valamint a Franklin-Társulat Buda

pesten.

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka Zichy Mihály Album.

A Pesti Napló, amely eddigelé Madách' Ember tragédiáját, Arany balladait Zichy Mihály képeivel, Katona József Bánk bánját, Kisfaludy Sándor Himfy szerelmeit remek albumba foglalva és legutóljára a *Költők Album*-át adta olvasóinak karácsonyi ajándéknak, az idén az eddigénél is nagyobb szabású, díszben, tartalomban nemcsak az eddigi ajándékokat felülmúló, de a könyvpiacon is ritkaság számba menő diszművet, a **Zichy Mihály Albumot** szánta olvasóinak karácsonyi ajándéknak. **Zichy Mihály képeinek** válogatott, impozáns albumba foglalt gyűjteményét a *Költők Album*-ánál nagyobb és díszesebb alakban. **Zichy Mihály** világhírű művészi termelésének legjavát, **legszebb festményeit és rajzait** foglalja magában ez a diszmű negyven műlapon, amelyek mindegyikéhez **legkiválóbb esztétikusaink és műbíróink** írnak szövegmagyarázatot. A valóban remek kivitelű műlapoknak egy része **gyönyörű színnyomású** lesz, olyan, amilyen eddig alig jelent meg magyar diszműben.

A negyven pompás műlapot, a kíséző szövegét és **Zichy Mihály** egyéniségének és változatos életpályájának **regényes rajzát**, valamint Zichy rajza után készült **gazdag bekötési tábla** foglalja gyönyörű díszes kötetbe.

A Pesti Napló e nagyszabású diszművét az Athenaeum állítja ki. A **Zichy Mihály Albumot**, melynek ára az Athenaeum eredeti kiadásában 90 korona, a „Pesti Napló“ új kvart kiadásában karácsonyi ajándékul megkapja a Pesti Napló minden allandó előfizetője. És megkapják díjtalanul azok az új előfizetők is, akik egész éven át fél, negyedév vagy havonként, de megszakítás nélkül fizetnek elő a Pesti Naplóra.

Óh jaj!

Köhögés, rekedtség és elnyálkosodás ellen gyors és biztos hatásúak

Éljen!

Egger mellpasztillái,

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NADOR“ GYÓGYSZERTÁR

Budapest, VI., Váci-körút 17.

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Egger mellpasztilla osakkamar meggógyított.

Kapható Szarvason:

Ackermann Gyula és Bugyis Andor gyógyszerüzletekben.

